

Pienet virpojat ilahduttivat Rantakodossa

Kallion ja Pahkalan perhepäivähoitopaikoissa kävi pääsiäisen alla melkoinen kuhina, kun lapset valmistautuivat innoissaan virpomaan Rantakodon palvelukeskuksen asukkaita. Vitsoja värkättiin hyvissä ajoin etukäteen ja lauluja harjoiteltiin yhteistä esiintymistä varten.

– Lapset olivat todella innokkaasti mukana. Jopa isommatkin pojat touhusivat essujen kanssa, eivätkä laittaneet hanttiin huivienkaan käyttöä. Myös kasvojen maalaaminen oli mukavaa puuhaa, kertoo perhepäivähoitaja Raija Kuivanen.

Virpomisretken ideana oli tuottaa iloa vanhuksille ja saattaa samalla lapset ja vanhukset toisiaan tapaa-

maan. Vastaava tempaus toteutettiin ensimmäisen kerran viime pääsiäisenä, ja hyvän vastaanoton innoittamana päätettiin tänä vuonna jatkaa perinnettä.

Kuluneen vuoden aikana on yhteinen toiminta Kallion ja Pahkalan päivähoitoväen sekä Rantakodon asukkaiden välillä muutenkin lisääntynyt, sillä seurakunta järjestää kerran kuussa palvelukeskuksessa pyhäkoulun lapsille ja vanhuksille. Virpomisinkin jälkeen koko joukko jäi yhdessä viettämään pyhäkouluhetkeä. Kesäkuuksi on suunnitella laulu-tuokio Rantakodon pihapiirissä.

– Vanhukset ovat mielis-

Marja-Leena Heinimäellä ja Paula Kirjosella oli täysi touhu saada Rantakodossa virpoville hoitolapsilleen huivit suoraan ja pisamat paikalleen. Heidän lisäksi Rantakodolle toivat hoitolapsiaan Raija Kuivanen, Elina Kierikka ja Virpi Ala-Vataja.

sään, kun lapset tulevat vierailulle. Mummot kyselevät kovasti lasten ikää ja nimiä, ja katselevat mielellään

pienien touhua, ja kyllä paikalle joskus joku pappakin saattaa piipahtaa, Raija juttelee.

Kesän avaukseen kolme viikkoa

Kulunut viikko on jo antanut toiveita siitä, että kesä todella tulee tänäkin vuonna. Virallisesti Parkanon kesä avataan lauantaina 20.5. eli kolmen viikon kuluttua. Torilla tavataan tuolloin klo 10–14 kesäisissä piha- ja puutarhatunnelmissa, sillä päivä on valtakunnallinen puutarhapäivä.

Tuttuun tapaan kesänavaustapahtumassa vaihtavat taimet omistajaa, joten kukkapenkkejä kannattaa katsella sillä silmällä. Puistotyönjohtaja Elisa Simola opastaa, että vaihtoon tuo-

tavat taimet on hyvä purkittaa ja mielellään myös varustaa nimilapulla, mikäli kasvin nimi on tiedossa. Taimia voi torilla myös ostaa Marttojen ja Ylä-Satakunnan ympäristöyhdistyksen myyntipisteistä.

Puutarhaan liittyvää asiantuntemusta tilaisuuteen tuo Veli-Pekka Kärkölä, joka puhuu kasvien hoidosta ja pihan rakentamisesta sekä esittelee piha- ja puutarhasuunnittelua. Myös Hannele Kortesoja on lupautunut paikalle alustamaan puutarhaan liittyvästä aiheesta. Nuorten

työpajan väki puolestaan työstää työnäytöksissään luonnonmateriaaleja. Mukaan odotetaan lisäksi paikallisia yrityksiä esittelemään ainakin puutarhakoineita ja -kalusteita.

– Luvassa on siis niin tuhti paketti puutarhatietoa, että kannattaa varmasti saapua paikalle. Kevennystä asian oheen tuovat Kallion päiväkodin laulavat lapset sekä

Huhtasaloon pelimannit. Ravitsemuspuoli hoituu mukavasti Marttojen vohvelikojulla tai 4H-nuorten myymälä makkaroidella, Elisa Simola vinkkaa.

Kari lähtee haikein mielin

Torin rakentamisesta oikeastaan alkoivat Parkanon muutosvuodet ja valmistuessaan torista tuli merkittävä osa niin Karin arkea kuin juhlaakin.

Karin palstalta on tässä lehdessä ehditty viiden ja puolen vuoden aikana lukea monenlaisia aatoksia. Milloin on odotettu yhdessä kevättä tai valmistauduttu jouluun, milloin haettu voimia kaupungin tiukassa tilanteessa jaksamiseen. Tämä Karin palsta on viimeinen, siksi se on koko aukeaman suuruinen. Nyt on aika muistella lähtevän kaupunginjohtajan kanssa menneitä.

Kun Kari Karjalainen aloitti työnsä Parkanon kaupunginjohtajana 1.4.2000, hänellä oli kokemusta kuntien elinkeinoasioista, mutta vähemmän varsinaisesta johtamisesta. Punkalaitumella hän oli ehtinyt olla vs. kunnanjohtajana.

– Tulin Parkanoon aika sinisin silmin ja vilpittömästi tekemään hyvää. Alku näyttikin lupaavalta ja asiat etenivät, toriakin lähdettiin nopeasti rakentamaan. Parin vuoden kuluttua sain kuitenkin melkoisen luunapin ja

kasvatuksen toisenlaiseen poliittiseen kulttuuriin. Se oli aika kova koulu johtajaksi. Jos olisin saanut paremman työrauhan, olisin viihtynyt Parkanossa ja voinut jopa jäädä eläkkeelle täältä.

Paljon ystäviä ja hyviä muistoja

Kari toteaa lähtevänsä haikein mielin. Vuodet Parkanossa ovat olleet hänelle pisin aika samassa työssä ja asunnossa koko aikuisen elämän aikana. Ne ovat olleet myös mukavia vuosia: ystäviä on tullut paljon ja mielessä on monta tapahtumaa, joiden muistot ovat merkittäviä.

– Viisikymppiseni esimerkiksi olivat yksi näiden vuosien kohokohdista. Sain juuri sellaiset juhlat kuin halusin ja paras lahja oli, että torilla kävi tuona päivänä 1800 ihmistä, paljon kuntalaisia, ystäviä ja sukulaisia.

Tori oli sopiva miljöö merkkipäivän viettoon, sillä

se on muutenkin yksi Karin lempipaikoista Parkanossa. Lähes joka perjantai hänen on nähty siellä piipahtavan kahvilla tai makkaralla ja samalla vaihtavan kuulumisia kuntalaisten kanssa. Torin rakentamisen hän koki tärkeäksi, koska siitä oli Parkanossa ehditty puhua jo parin vuosikymmenen ajan.

Hänen ajatuksenaan oli luoda parkanolaisille paikka, jossa voi tavata tuttuja, järjestää erilaisia yhteisiä tilaisuuksia ja esiintyä. Tänne tarvittiin hänen mielestään yhteinen olohuone, joka samalla on käyntikortti ulkopuolaisille. Tori on sittemmin tehnyt mahdolliseksi monet hienot tapahtumat, kuten Patajamit.

– Ensimmäiset Patajamit ovat yksi näitä Parkanoon liittyviä unohtumattomia hetkiä. Olin itse silloin mukana lavalla laulamassa ja laulattamassa. Kaikki lähti liikkeelle kovin pienestä, koska meillä oli kova tarve tehdä ja tarjota parkanolai-

sille elämyksiä omassa keskustassa.

Paljon on ehditty rakentaa

Torin valmistuminen sai aikaan muutosliikkeen koko Parkanon keskustassa. Kiinteistöt vaihtoivat omistajaa ja niitä alettiin kunnostaa. Keskustan elävöittämissä hankkeiden myötä kaupunki uudisti koko taajamansa ilmeen.

Eikä rakentaminen suinkaan tähän jäänyt. Samoihin aikoihin kaupunki alkoi panostaa Kolmoskeskukseen sekä teollisuusalueen luomiseen Vatusentien tuntumaan. Kolmoskeskus on Karin mielestä Parkanolle erittäin merkittävä alue, koska se luo kaupungin palveluväestön ja takaa Kolmostietä kulkevien kiinnostuksen.

– Kolmoskeskusta on nyt helppo kasvattaa ja kehittää, kun kaupunki omistaa kaiken maan. Toivoisin, että rantatontille joskus nousisi

Torilla pidettiin myös omat viisikymppiset rennossa tunnelmassa. Aivan kaikki olivat tervetulleita ja paikalle saapui lähes parin tuhannen ihmisen verran tuttuja ja kylänmiehiä. Päiväkotilapset kruunasivat sankarin ja Tuija-vaimon.

Näihin kuviin liittyy monta merkittävää asiaa: laulaminen, Four Dads -laulu-yhtye, tori esiintymispaikkana ja Patajamit. Four Dads -kokoonpano oli yhden Karin haaveen toteutuma ja hienoin hetki sen kanssa oli päästä laulamaan kirkkoon.

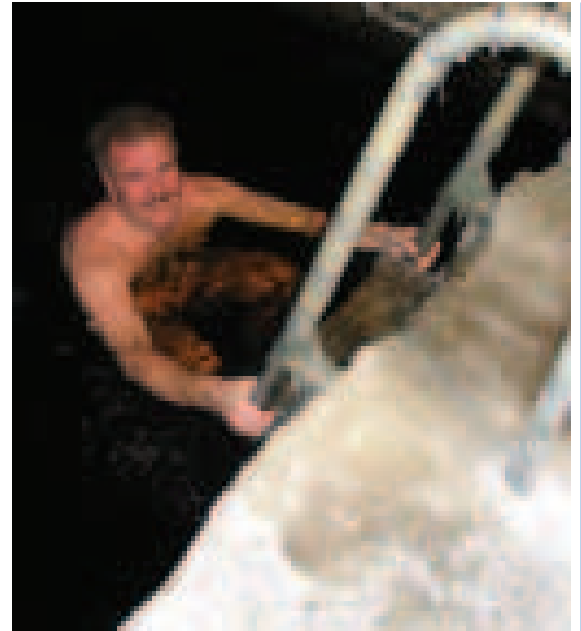
uimahalli tai maauimala, koska paikka on helmi, jonka pitäisi jäädä kuntalaisten omistukseen ja yhteiseen käyttöön. Minulla on ollut visio maauimalasta, jonka vesi kierrätettäisiin puhdistettuna Kirkkojärvestä, mutta sen toteuttaminen jää nyt muille.

Kun kaupan, palvelujen ja teollisuuden edellytyksiä on saatu kohennettua, luonteva jatkumo on huolehtia asumismahdollisuuksista. Kari voikin tyytyväisenä todeta, että Viinikan joenrantamai-

semaan kaavoitetaan tontteja, jotka kelpaavat vaatimampaankin makuun.

Raahen lähtijä on syys-täkin jälkiinsä tyytyväinen mies, joka nyt on valmis uusiin haasteisiin.

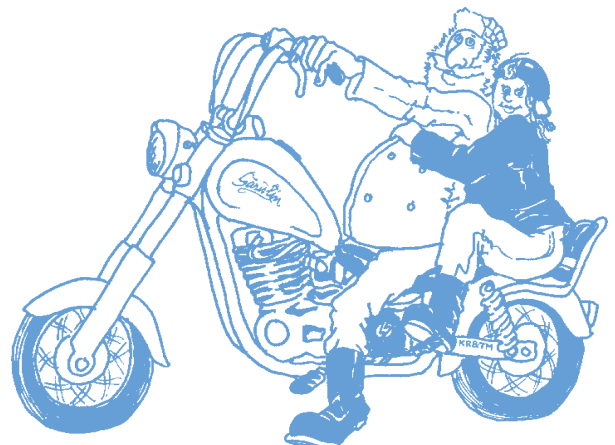
– Raahessa on minulle sellaista imua, että sinne on mielenkiintoista ja mukavaa lähteä. Menen uudelle paikkakunnalle tosissani vaikuttamaan asioihin ja tekemään töitä. Samalla lähdän rakentamaan elämäni niin, että jään Pohjois-Pohjanmaalle.

Avannossa käyminen ja erityisesti avantoporukka Käenkoskella ovat olleet Karille tärkeitä. Avantosaunan lauteilla on parannettu niin Parkanon kuin muunkin maailman asioita.

Ruotsista haettu keltainen Siata vauhditti Karin autoharrastusta. Sen jälkeen lomamatkat suuntautuivat useimmiten autojen perässä Saksan suuntaan. Näistä retkistä muodostui henkireikä työn kasvaneiden paineiden keskellä.

Ruotsin puhekurssilaiset matkasivat lukiolta lehtori Merja Haapaniemen johdolla Bettina S -ohjelman kuvauksiin.

Lukiolaisille elämyksiä ruotsin kielellä

Parkanon lukion ruotsin kielen lehtori Merja Haapaniemi vei jo kolmatta kertaa joukon lukiolaisia Helsinkiin Bettina S -ohjelman kuvauksiin. Vierailu liittyy ruotsin puhekurssiin, jonka ideana on tarjota elämyksiä ruotsin kielellä.

– Ruotsin kielen kanssa ei Parkanosssa koulun ulkopuolella juuri joudu tekemisiin, joten on tärkeää päästä näyttämään nuorille, että tätä kieltä oikeasti puhutaan ja käytetään. Tälläkin kertaa mukana olleet olivat todella onnellisia siitä, että he ymmärsivät, mistä kokonaan ruotsinkielisessä keskustelussa oli kyse, Merja juttee.

Parkanolaisryhmä oli kuvauksissa ainoa, joka puhui suomea, koko muu yleisö oli suomenruotsalaista. Merja on aidosti iloinen parkanolaisien saavuttamasta asemasta, he voivat nimittäin vain ilmoittaa, milloin haluavat ohjelman yleisöksi, ja tilaa kyllä järjestyy. Erikoiskohtelu juontaa juurensa Merjan ja kuvaussihteeri Lisu Litmasen ystävystymi-

seen näiden studiovierailujen ohessa.

– Olimme nytkin ainoa porukka, jolle kuvausten jälkeen esiteltiin kaikkein pyhintä eli ohjaamo. Meille kerrottiin, mitä kuvatulle materiaalille tehdään ennen kuin se päätyy ohjelmaksi asti.

Mainiota esimerkkiä nuorille näytti ohjelmassa vieraana ollut Poliisi TV:n toimittaja Raija Pelli, jonka Merja kuvasi puhuvan risksvenskaa eli ruotsia vähän riskillä. Hän on täysin suomenkielinen ihminen, mutta puhui rohkeasti ruotsia televisio-ohjelmassa virheistä välittämättä.

Helsingin matka ja koko puhekurssi ovat tervetullutta vaihtelua ruotsin opiskeluun. Lukiossa valmennetaan niin tehokkaasti ylioppilaskirjoituksiin, että Merjakin nauttii voidessaan yhdellä kurssilla vuodessa keskittyä opettamisessa ihan muuhun.

– On ihanaa voida tarjota erilaisia elämyksiä. Valmis-

taudimme matkaankin hyvin, kävimme esimerkiksi ohjelman kotisivuilla, lähettimme viestit Bettinalle ja kyselimme asioita ennakkoon.

Toivon, että tytöille jäi elinikäinen muisto siitä, että teimme yhdessä jotain mukavaa ruotsin kielellä.

Parkanolaisryhmä pääsi tutustumaan myös ohjaamon saloihin.

Merja Haapaniemi istahti kuvausten päätteeksi samalle sohvalle Bettina S:n sekä ohjelman vieraiden Raija Pellin ja Ami Aspelundin kanssa.

Kirjatohtori hoivaa kärsineet kuntoon

Kirjatohtorin vastaanotto Parkanon kirjaston varastotiloissa suorastaan pullistelee kirjoja, jotka ovat saaneet matkan varrella enemmän tai vähemmän siipeensä. Kuten muillakin vastaanotoilla nykyään, on täälläkin ruuhkaa; monet kirjat joutuvat odottamaan hoitoa kuuksia, jopa vuosia.

Ahkerasti kirjatohtori Margit Haanpää kuitenkin laittaa kirjoja kuntoon aina kuin vain ehtii. Pääasiallisina välineinä hänellä ovat muovi ja liima, mutta toisinaan hän ompeleekin kalastajalangalla ja neulalla, varsinkin kuvakirjoja korjatesaan.

– Kirjat saavat käytössä monenlaisia kolhuja. Niiden selkää saattaa olla irronnut tai kannet ovat kokonaan irti sivuista. Pahimmillaan kirja pitää koota uudestaan aivan palasista, liimata sivut yh-

teen ja kokonaisuus vielä kirjan selkään. Monet kirjat ovat käyneet korjattavina useaan kertaan, ja surkeimmat tapaukset pitää kyllä lopulta pistää poistoon, kertoo Margit, joka on käynyt kirjankorjaukskurseilla niin Porissa kuin Tampereelläkin.

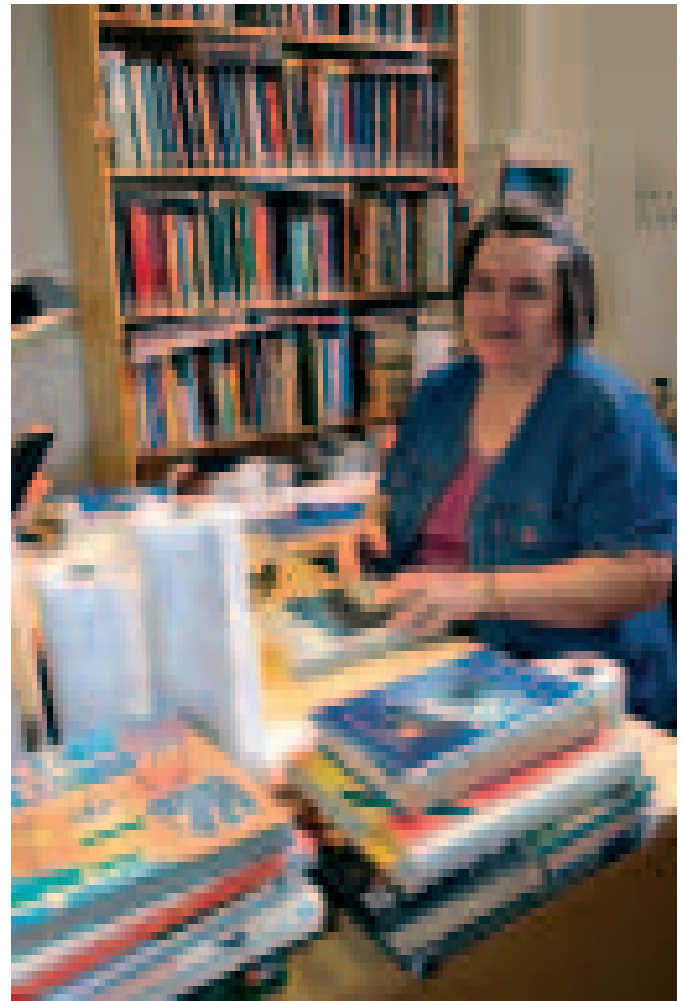
– Tämä on tarkkaa käsitöitä, josta oikein nautin. Välillä kyllä tahtoo ahdistaa, kun jonossa on kymmeniä kirjoja ja kirjastovirkailijana sentään pitää tehdä muutakin. Aamuvuorossa olen palvelutiskillä yli puolen päivän, ja lisäksi kaukolainojen palautus ja monta muuta asiaa on minun vastuullani.

Kirjatohtorin arvon Margit on saanut koululaisten ja kerholaisten lisääntyneiden vierailujen myötä. Lapset tykkäävät, kun puhutaan kirjatohtorista ja kuuntelevatkin häntä tavallista tarkempaan. Kirjatohtori näyttää vastaanotollaan lapsille, kuinka kirjoja korjataan ja opettaa samalla, että kirjaa ei saa viedä ulos eikä saunaa eikä ruokapöytäkään ole sille sopiva paikka.

Kirjatohtori on lapsille hyvänä esimerkkinä näyttäessään vanhan ja kuluneen arvostamista sekä kierrättämistä. Samalla hän pelastaa meidän kaikkien luettavaksi sellaisia kirja-arteita, joita ei enää uutena mistään saa.

– Kirjasto on maailman vanhin kierrätyslaitos, täällä se homma todella osataan. Toki kirjojen käyttäminen aivan loppuun on järkevää, mutta aika paljon aikaa se vie ja korjaaminen tahtoo ruuhkautua, kun työntekijöitä on vähän. Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa kir-

jojen kierrättäminen mahdollisimman pitkään on kuitenkin välttämätöntä, sillä määrärahat uusien hankintaan ovat niukat, toteaa kirjastotoimenjohtaja Paula Latvajärvi.

Kirjatohtori Margit Haanpää työnsä. Hyllyillä odottaa potilas poikineen tohtorin käsittelyä, pitäähän kirjat saada kuntoon ja takaisin kierto.

Reput ja kanootit vaellukselle

Vaelluksia on reipashenkiselle välle tarjolla toukokuussa kaksin kappalein. Perinteinen reppumaraton vaelletaan Metsämuseolta Käenkoskelle lauantaina 13.5. Lähtö on Metsämuseolta klo 10. Erämajalla pidetään taukoa, ja Käenkoskelle saunomaan ehditään noin 2,5 tunnissa.

Käenkoskella on luvassa myös arvontaa, ja kaikki matkan vaeltaneet saavat reppumaratonpinssin. Reppumaratonin järjestävät yhdessä kaupungin vapaa-aikatoimen kanssa Parkanon Naisvoimistelijat ja Parkanon Urheilijoiden kuntoheilujaosto.

Kanoottivaellukselle lähdetään 18.5. klo 18 Metsämuseolta. Vaellus sopii myös henkilöille, jotka eivät koskaan ole olleet kanootissa. Tapahtumassa käytetään nimittäin kaksipaikkaisia kanootteja, joten vasta-alkajat voivat saada tukea kokeneemalta kaverilta.

Molemmat vaellukset ovat kaikille avoimia, kanoottiretkelle toivotaan kuitenkin ennakoilmoittautumista vapaa-aikatoimistoon.

Parkano jälleen Karhu-viestin kakkoseksi

Parkanon kaupungin joukkue kävi viime vuoden tavoin hakemassa Karhu-viestistä hopean kotiin. Rauman joukkue pääsi viime keväänä katkaisemaan Parkanon kuusi vuotta kestäneen voittoputken, eikä raumalaisille tälläkään kertaa hyvästä yrityksestä huolimatta saatu pistetyksi tarpeeksi kampoihin.

Parkanon joukkueesta Annmari Viljanmaa aloitti vahvasti ollen kärjessä ensimmäisessä vaihdossa. Voittajajoukkueeseen Raumaan oli siinä vaiheessa eroa noin 5 minuuttia. Kakkosuudella Pentti Välimäki piti joukkueen piikkiä.

Kolmannelle osuudelle saatiin eläinkunnasta vahvistus, kun Jyrki "Cat" Järventausta juoksi oman osuutensa nopeimman ajan kissapukunsa siivittämänä. Neljännellä osuudella viiletti kovaan kevätjuoksukuntoon itsensä treenannut Maarit Maja. Ari Kortessalo juoksi henkensä edestä viidennellä osuudella kovaa vaihtoon päästäkseen seuraamaan Ässien tappiollista peliä radiosta. Kuudennen osuuden hoiti mallikkaasti Ari "Nurtsi-Camping" Nurmenrinta ja ankkurina hölkkäsi allekirjoittanut.

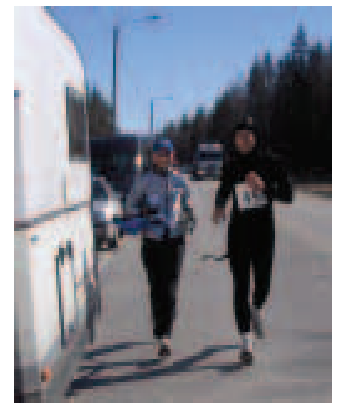
Valitettavasti jäimme kahdella viimeisellä osuudella Rauman tykittäjille sen

verran runsaasti, että tuomisena oli jälleen "kunniakas kakkossija". Parkanon joukkueen aika oli 3.37.30. Eroa lopulta voittajajoukkueeseen Raumaan tuli 7 min. 27 sekuntia. Kotimatalla analysoimme juoksua ja tulimme siihen tulokseen, että ensi vuonna juoksuamme vauhdittaa jokaiselle juoksijalle hommattu "kissapuku mallia Jyrki Järventausta".

Kisakuulumisin
Veli-Matti "Vellu" Pölönen

Kaupungin joukkue kuvattuna Porin kaupungintalolla: Jyrki Järventausta (vas.), Pentti Välimäki, Ari Kortessalo, Maarit Maja, Ari Nurmenrinta, Annmari Viljanmaa ja Veli-Matti Pölönen.

Ansku taluttaa Jyrki "Cat" Järventaustaa turvallisesti autolle juoksun jälkeen, ettei eläinsuojeluyhdistyksellä ole huomautettavaa heitteillejätöstä.

Kuntosalille ja rullaluistelemaan

Kaupungin henkilökunnan edulliset kuntosalihinnat ovat voimassa Kuntosali Kimalaisessa vielä toukokuun loppuun. Kunnossa Kaiken lllää -projekti maksaa puolet kuukausilipusta tai 10 kerran kortista, puolet jää kävijän itsensä maksettavaksi. Edullisia lippuja voi lunastaa suoraan Kimalai-

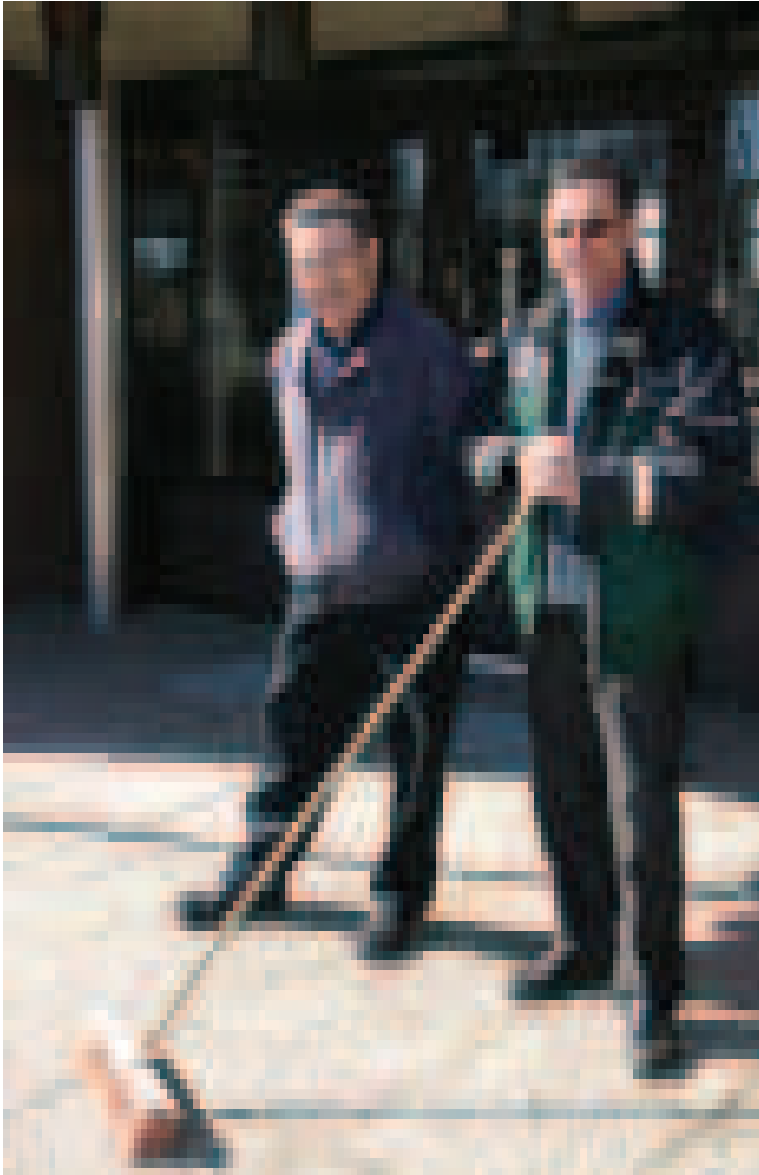
sesta kertomalla olevansa kaupungin henkilökuntaa. KKI-hankkeelle pyritään saamaan jatkoa, jotta etu saataisiin jatkumaan kesätauon jälkeen taas syksyllä.

Rullaluistelukauttakkin päästään käynnistelemaan, kun lumet vihdoin sulivat. Ohjatusti rullaluistelua voi

kokeilla torstaina 4.5. klo 18.30–21 vapaa-aikatoimenjohtaja Reino Rauhalan ohjauksessa. Tarkoituksena on tutustua luistelutekniikkaan ilman sauvoja ja sauvojen kanssa sekä perehtyä varusteteisiin ja tiellä liikkumiseen rullaluistimilla. Reinolla on käytössään Satakunnan Hiihdon rullahiihtokärry,

josta voi lainata välineitä. Tilaisuus on kaikille avoin, mutta kaupungin henkilöstö toivotetaan erityisesti tervetulleeksi! Harjoittelun ohessa voi kahvitella Lounasrassa.

Talonmiehille olisivat vielä työt maistuneet

Talonmiehet Veikko Kuusisto (vas.) ja Raimo Riihiviita ehtivät nojailta vaikka harjan varteen nyt, kun työt on pitänyt vaihtaa eläkepäiviin.

Talonmiehen työt kaupungin palveluksessa olivat Riihiviidan Raimolle ja Kuusiston Veikolle niin mieleisiä, että kumpikin harmittelee eläkkeelle jäämistä ihan tosisaan. Työt olisivat miehille vielä maistuneet, olivat ne niin vaihtelevia ja mielenkiintoisia. Erityisesti he jäivät kaipaamaan päivittäistä kanssakäymistä niin kaupungin henkilöstön kuin lukuisien muidenkin ihmisten kanssa.

Molemmille on vapaalla olo kuitenkin jo ehtinyt tulla tutuksi. Raimo oli viime vuoden pari viimeistä kuukautta

sairaslomalla ja sai yksilöllisen varhaiseläkkeen vuoden alusta. Veikko puolestaan on ollut alkuvuoden sairaalomalla ja aloittaa eläkepäivät Vappuna. Miesten yhteisiä läksiäisiä teknisellä osastolla vietetään viikon kuluttua.

– Työpaikka oli ihan hieno, mutta se harmittaa, että sarkani jäi päähän asti kuokkimatta. Siinä mielessä jäi kuitenkin mukava muisto, että harva näin pitkiä aikoja yhteen mittaan saa olla töissä, miettii Veikko, joka tuli vanhalle kaupungintalolle töihin jo vuonna 1982. Sen

jälkeen hän ehti olla talonmiehenä mm. kerrostaloilla, Pahkalan koululla, päiväkodeilla ja terveyskeskuksessa.

Raimolle työvuosia kertyi kaupungin palveluksessa 18. Hän aloitti rakennusosastolla tehden erilaisia rakennustöitä ja talonmiehen sijaisuuksia. Vanhainkodin vakinaiseksi talonmieheksi hän päätyi vuonna 1990, joten vanha vanhainkotikin ehti tulla tutuksi. Hän muistaa hyvin muuttopäivän 22.11.1991, jolloin kaikki asukkaat siirrettiin Rauhalaan.

– Alkuaika oli meille koko henkilökunnalle hyvin haastavaa ja työtehtävät kiireisiä. Paljon oli aivan uutta asiaa ja opittavaa. Erityisesti valvonta- ja puhelinliikennetoiminnot olivat varmasti

jokaiselle ennen kokematon asia ja varsinkin osastoilla oli miltei aina joku piippi kutsu-massa. Näitä hoitajakutsulaitteiden järjestelmiä jouduttiin sitten päivittämään uudelleen, että saatiin iltasella ja yöaikaan vähän rauhallisuutta.

Myöhemmin Raimon tehtävät palvelukeskuksen ammattimiehenä vielä monipuolistuivat, kun veteraanitalot tulivat mukaan hänen työalueeseen.

Myös Veikko toteaa työkuvansa muuttuneen paljon juuri tietokoneaikaan siirtymisen myötä. Nykyäänhan tietokoneelta seurataan mm. kiinteistöjen ovien aukaisua ja lukitusta sekä ilmastointia

ja valaistusta.

Paljon talonmiesten päiviin mahtui silti myös fyysistä suorittamista, niin lumitöitä, hiekoituksia ja harvointia kuin kantamista, nostamista ja siirtämistäkin. Mukavaa oli se, että töitä sai hoitaa oma-aloitteisesti ilman, että joku koko ajan oli sanomassa olan takana, mitä pitäisi tehdä. Haitaksi usein nousi liika kiire. Viime vuosina töitä alkoi olla niin määrättömästi, että oli pakko valita, mitä ehti teemmään.

Kai sitä oppii eläkkeellekin

Miehet muistelevat työvuosia selvästi haikeina. Kumpikaan ei vielä olisi ollut valmis luovuttamaan. Veikon sopeutumista vapaalle haittaa sairastelu, vaikka on hän toki onneksi liikkeelle päässyt sairaslomankin aikana. Raimokin myöntää valmistautuneensa eläkepäiviin turhan huonosti.

– Synkkä vuodenaika oli huono hetki jäädä eläkkeelle, kesällä on paremmin hommaa kotonakin. Kai tähän tottuu ajan kanssa, kunhan löytää tietyn rytmin. Liikkeellä olen koittanut pysyä ja tehdä pitkiäkin lenkejä koiran kanssa, sillä maikoilemaan ei parane jäädä. Pojanpoikaakin olen talviaikana kyytynyt kouluun, siitä on tullut sopivaa aikataulua päivään. Eläkejärjestöihinkin ovat houkutelleet, mutta niistä en vielä ole innostunut.

Miesten mieltä lämmittää kuitenkin se, että töitä sai tehdä kaupungin palveluksessa niin pitkään kuin jaksoi. Siihen ei tänä työttömyyden aikana ole monella mahdollisuutta. Hyvä työnantaja ja kivat työkaverit tekivät arjen aherruksesta mielekäästä.

PARKKI - Parkanon kaupungin henkilöstölehti

Julkaisija:
Parkanon kaupunki

Toimitus:
Tuuri-Tiedotus,
Hanna Tuuri
hanna.tuuri@elisanet.fi
puh. 040 508 1272

Toimituskunta:
Hely Peltomaa
(perusturvaosasto)
Sirpa Teuho
(hallinto-osasto)
Reino Rauhala
(sivistysosasto)
Soili Jalava
(tekninen osasto)

Taitto ja digipainatus:
Parkanon Kirjapaino

Monipuolisten palveluiden painotalo.

www.parkanonkirjapaino.fi

Parkanon Kirjapaino

Terhi Koskinen
Parkanon tie 63
39700 Parkano
kirjapaino@ylasatakunta.fi
Puh. (03) 443 829
050 539 3829

Parkanon kaupunki

TULOSLASKELMAENNUSTE 2006

	TP 2005	TA 2006	Ennuste 2006	Poikkeama ennuste-ta	Käyttö 2006 01-03	Käyttö% 25,0
Toimintatuotot	4 843 250	4 737 298	4 737 938	640	644 990	13,6
Valm. omaan käyttöön	69 758	70 700	70 700	0	0	0,0
Toimintakulut	-31 488 544	-31 087 661	-32 970 393	-1 882 732	-7 442 598	23,9
- henkilöstömenot	-16 048 682	-16 341 059	-16 217 003	124 056	-3 498 856	21,4
- erikoissairaanhoido	-5 107 952	-5 000 000	-5 217 125	-217 125	-1 526 694	30,5
Toimintakate	-26 575 536	-26 279 663	-28 161 755	-1 882 092	-6 797 609	25,9
Verotulot	16 561 826	17 280 000	17 280 000	0	4 876 072	28,2
- kunnan tulovero	14 215 848	15 000 000	15 000 000	0	4 514 002	30,1
- yhteisövero	1 539 371	1 400 000	1 400 000	0	359 739	25,7
- kiinteistövero	806 607	880 000	880 000	0	2 331	0,3
Valtionosuudet	8 934 982	9 600 000	9 600 000	0	2 469 030	25,7
Rahoitustuotot	223 479	118 000	118 000	0	2 633	2,2
Rahoituskulut	-391 415	-368 000	-368 000	0	-20 203	5,5
Vuosikate	-1 246 664	350 337	-1 531 755	-1 882 092	529 923	
Poistot	-1 026 549	-1 107 000	-1 107 000	0	0	
Satunnaiset erät						
Tilikauden tulos	-2 273 213	-756 663	-2 638 755	-1 882 092	529 923	
Poistoeron muutos						
Varausten muutos						
Rahastojen muutos						
Tilik. yli/alijäämä	-2 273 213	-756 663	-2 638 755	-1 882 092	529 923	

	Väkiluku	Henkilöstö			Yhteensä
		Vakinaiset	Määräaikaiset	Työllist.	
1.1.2002	7 758	390	71		461
1.1.2003	7 620	406	34	35	475
1.1.2004	7 499	391	39	41	471
1.1.2005	7 471	378	28	39	445
1.1.2006	7 341	369	42	21	432
28.2.2006	7 315	369	40	19	428
31.3.2006	7 320				

Art Festivo kirkasti kaupunkikuvaa

Art Festivo -tapahtuma kiittää yleisöään ja yhteistyökumppaneitaan. Jälleen kerran tapahtuman työryhmä voi todeta, että yhteisvoimin syntyy komeaa jälkeä.

– Saimme aikaan massiivisen ja laadukkaan tapahtuman, joka houkutteli ihmisiä ja ylitti kynnyksiä niin lehdistä kuin paikallisradioissakin. Art Festivolla onkin mielestämme merkittävä rooli kaupunkikuvan kirkastamisessa ja koko alueemme palvelutason esiin tuomisessa, toteaa vapaa-aikatoimenjohtaja Reino Rauhala.

– Art Festivo onnistui niin ohjelmistoltaan kuin taiteelliselta tasoltaankin ja toimi suunnitellun poikkitaiteelli-

sesti. Muutamat konsertit olivat loppuunmyytyjä ja pääsimme tavoitteeseemme eli +–0 tilanteeseen, hän jatkaa.

Art Festivon järjestäjät eivät suinkaan jää lepäämään laakereillaan vaan seuraava

tapahtuma on jo ajatuksissa ja sitä kokoonnutaan linjaamaan parin viikon päästä. Tulevista suuntaviivoista on selvillä ainakin se, että merkittävää kuntayhteistyötä sekä yhteyksiä yrittäjien kanssa ylläpidetään edelleen.

Art Festivo -tapahtumat ottivat yleisönsä. PMMP:n solisti Paula laulattaa nuoria Urheilutalolla.

